

Pécsi Ítéltábla

Pf.VI.20.150/2019/6. szám

A felperes:

felperes (cím2.)

A felperes képviselője:

Jogi_képviselő1 ügyvéd (cím3.)

Az alperes:

alperes. (cím1.)

Az alperes képviselője:

Jogi_képviselő2 kamarai jogtanácsos

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

felperes (20. sorszám alatt)

A per tárgya:

szerződési érvénytelensége jogkövetkezményeinek alkalmazása

Az elsőfokú bíróság:

Szekszárdi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

17.P.20.714/2018/19. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a banki ügyintézőként dolgozó felperes a Kft1.-nél tanú 1 értékesítő közvetítésével vásárolt egy személygépjármű neve típusú személygépkocsit, az alperes által nyújtott autófinanszírozási kölcsön igénybevételével. 2009. október 9. napján írta alá a kölcsönkérelem nyomtatványt, amellyel 96 hónap futamidőre, CHF alapon 1.185.000 forint összegű kölcsönt igényelt. Ezzel egyidejűleg aláírta a Kockázatfeltáró nyilatkozat és tájékoztató a Központi Hitelinformációs Rendszerről megnevezésű okiratot is, amely szerint az alperes a deviza alapú kölcsönt úgy nyújtja (svájci frank alapon), hogy a folyósítás forintban történik, és az ügyfél havi fizetési kötelezettsége is forintban keletkezik; miután azonban e szolgáltatások deviza

finanszírozáson alapulnak, a forint alapú konstrukcióhoz képest rendkívül kedvező olcsó induló feltételeket nyújtanak, de rendelkeznek olyan sajátosságokkal, amelyek az ügyfél számára további költségeket és kockázatot jelenthetnek. A deviza alapú kölcsönszerződéseknél a kamat- és árfolyamváltozások hatásaként a havi törlesztőrészek a forinthiteleknél gyakrabban és nagyobb mértékben változhatnak; a törlesztőrészlet-ingadozás a kamat- és árfolyamváltozás irányától függően kedvezően és kedvezőtlenül is érintheti az ügyfelet. Változatlan kamatok esetén, amikor a forint gyengül az adott devizával szemben (vagyis egy svájci frankért a korábbinál több forintot kell fizetni), akkor a törlesztőrészlet növekszik, amikor a forint erősödik az adott devizával szemben (vagyis egy svájci frankért a korábbinál kevesebb forintot kell fizetni), akkor a törlesztőrészlet csökken. A kockázatfeltáró nyilatkozat tartalmazta a vételi és eladási árfolyam különbözetére, a hitel forintban kifejezett összegének meghatározásához, illetve az ügyfél által forintban teljesítendő törlesztőrészlet meghatározásához használt devizaárfolyamra, valamint a deviza alapú kölcsön referencia kamataként használt kamatra vonatkozó tájékoztatást is. A felperes aláírásával elismerte, hogy a kockázatokat a finanszírozási kérelem benyújtását megelőzően megismerte, a tájékoztatást megértette, az abban foglaltakat tudomásul vette, és a költségek és a kockázatok teljes körű ismeretében köti meg a szerződést.

- [2] A 2009. október 9. napjára keltezett, de ténylegesen 2009. október 12. napján aláírt kölcsönszerződéssel az alperes az XXX-001 forgalmi rendszámú személygépkocsi megvásárlásához 1.185.000 forint összegű, svájci frank alapú, változó kamatozású kölcsönt nyújtott a felperes részére 96 hónap futamidőre, havi 22.755 forint fix törlesztőrészlet mellett. Az induló ügyleti kamatot 17,14%-ban, míg a teljes hiteldíj mutatót 19,67%-ban határozták meg. A kölcsönszerződés egyedi része tartalmazta, hogy az induló futamidő az általános szerződési feltételek szerint számított kamat- és árfolyamváltozás függvényében módosulhat olyan módon, hogy a havi törlesztőrészek összege nem, csak a száma változik. Rögzítette a kölcsönszerződés azt is, hogy annak rendelkezései kizárólag az MCSK-0701 számú általános szerződési feltételekkel, illetve esetleges módosításaival együtt érvényesek, amelynek átvételét és megismerését a felperes a szerződés aláírásával igazolta.
- [3] A szerződés egyedi részében is ismertetett általános szerződési feltételek a „Törlesztőrészlet-változás deviza alapú kölcsön esetén” cím alatt tartalmazta, hogy deviza alapú kölcsön esetén a törlesztőrészek változása két tényező, a x Bank referencia deviza (CHF) kamat és a devizaárfolyam változásának függvénye. Fix törlesztőrészletű, deviza alapú, változó futamidejű kölcsön esetén az adós által fizetendő törlesztőrészek összege nem, csak a száma változik, figyelembe véve a felmerült kamatkülönbözetet és az árfolyamkonverziót is tartalmazó árfolyamkülönbözetet (törlesztőrészlet-különbözet).
- [4] A kölcsönszerződéssel együtt a felek a gépjárműre opciós jog alapítására vonatkozó megállapodást is kötöttek, továbbá adásvételi szerződést is aláírtak, amelynek hatályba lépése időpontját a kölcsönszerződés azonnali hatállyal történő felmondását követő napban határozták meg arra az esetre, ha az opciós jog bármely okból nem gyakorolható.
- [5] A perbeli kölcsönszerződéssel összefüggésben az elszámolás megtörtént, az felülvizsgálnak minősül.
- [6] A kölcsönszerződést az alperes 2016. április 2. napján felmondta, a felperes nyilvántartott tartozása ebben az időpontban 1.099.871 forint volt.
- [7] A felperes pontosított keresetében a perbeli kölcsönszerződés, az azt biztosító opciós szerződés és az adásvételi szerződés érvénytelenségének megállapítását és a kölcsönszerződés hatályossá nyilvánítása mellett az alperesnek 400.646 forint túlfizetés visszafizetésére kötelezését kérte (Szekszárdi Törvényszék 17.P.20.714/2018/12. számú jegyzőkönyv 7. oldal). Keresetét arra alapította, hogy a kölcsönszerződés nem tartalmazza a szerződés tárgyát, a teljes hiteldíj mutató százalékos mértékének meghatározása nem felel meg a

hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: 1996. évi CXII. törvény) 213. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltaknak, mert az induló ügyleti kamatláb és a teljes hiteldíj mutató közötti különbség alapjául szolgáló költségek és díjak a szerződésben nem kerültek meghatározásra, az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó szerződési feltételek tisztességtelenek; mindezek mellett pedig az általános szerződési feltételek nem váltak a szerződés részévé.

- [8] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.
- [9] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, és a felperest marasztalta 30.000 forint perköltségben. Határozatának indoklásában kifejtette, hogy a perbeli szerződés a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: 1959. évi IV. törvény) 685.§ e) pontja szerinti fogyasztói szerződés, amely az 1959. évi IV. törvény 523.§ (1) bekezdése és az 1996. évi CXII. törvény 2. számú melléklet III.5. pontja szerinti fogyasztási kölcsönszerződésnek minősül. A felperes aláírásával elismerte, hogy az általános szerződési feltételeket megismerte, azokat elfogadta, ezáltal az 1959. évi IV. törvény 205/B.§ (1) bekezdése szerinti feltétel teljesült, az általános szerződési feltételek a kölcsönszerződés részévé váltak.
- [10] A kölcsönszerződés a kölcsön összegét forintban (lerovó pénznem) határozta meg, az így meghatározott kölcsönösszeg devizában kifejezett egyenértéke pontosan kiszámítható az átszámítás szerződésben rögzített későbbi időpontjában, ennek hiányában a folyósításkor az akkor irányadó árfolyam figyelembevételével, ezért a perbeli kölcsönszerződés érvénytelensége az 1996. évi CXII. törvény 213.§ (1) bekezdés a) pontja alapján nem állapítható meg.
- [11] Nem találta alaposnak az elsőfokú bíróság a felperesnek az 1996. évi CXII. törvény 213.§ (1) bekezdés b) pontja szerinti érvénytelenségi hivatkozását sem. A kölcsönszerződés tartalmazza a teljes hiteldíj mutató százalékos mértékét, a szerződéssel kapcsolatos összes költséget, az a körülmény pedig, hogy a teljes hiteldíj mutató helyes-e, az ügylet valós, tényleges terheit tartalmazza-e, megfelel-e az értékpapírok hozama és a teljes hiteldíj mutató számításáról és közzétételéről szóló 41/1997. (III. 5.) Kormányrendelet 8-11/D.§-aiban foglaltaknak, nem semmisségi kérdés.
- [12] Az 1996. évi CXII. törvény 203.§ (4) és (5) bekezdései szerinti árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatást az elsőfokú bíróság megfelelőnek ítélte, mert az alperes a finanszírozási kérelem benyújtását megelőzően a felperes által is aláírt külön kockázatfeltáró nyilatkozatban ismertette a konstrukció kockázatait és annak gazdasági hatását, amelyet a kölcsönszerződés egyedi része és az általános szerződési feltételek tovább részleteztek. Így a felperes számára – aki egyébként devizahitelezéssel ugyan nem foglalkozott, de banki ügyintézőként dolgozott a kölcsönfelvétel idején – világossá kellett válnia, hogy fizetési terhei előre nem látható mértékben is megnövekedhetnek, azaz az árfolyamváltozás kockázatot jelent a számára. A változás várható irányára, mértékére, annak reális voltára a tájékoztatási kötelezettségnek nem kellett kiterjednie (Kúria 6/2013. Polgári jogegységi határozat). Amennyiben pedig az adós valamely rendelkezést nem értett, úgy minimálisan elvárható lett volna tőle további tájékoztatás kérése [1959. évi IV. törvény 4.§ (4) bekezdése]. Rámutatott az elsőfokú bíróság, hogy a felperes által hiányolt további adatok közlését, így azt, hogy a svájci frank árfolyama milyen mechanizmusok alapján változik, az Európai Unió Bíróságának joggyakorlata sem írja elő.
- [13] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést annak a kereseti kérelme szerinti megváltoztatása érdekében. Továbbra is állította, hogy az általános szerződési feltételek nem váltak a szerződés részévé, mert igazolta, hogy ezt a dokumentumot kizárólag a perindítás előtt kapta kézhez, míg az alperes nem bizonyította annak a szerződéskötés során történt átadását és ismertetését. Megismételte azt a hivatkozását, hogy

az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás nem volt megfelelő, ezért az árfolyamkockázatot rá hárító szerződéses rendelkezés tisztességtelen. A kölcsönszerződés egyedi részéből és az általános szerződési feltételekből ugyanis hiányzik az árfolyamkockázatra való figyelemfelhívás, amelynek alapján egy átlagosan figyelmes és körültekintő fogyasztó a veszélyt reálisnak és valósnak értékelheti. Az árfolyamkockázatban rejlő veszély legfeljebb az átlagoshoz képest lényegesen körültekintőbb vagy pénzügyi területen kellő szakismerettel rendelkező személy számára volt felismerhető, a perben azonban olyan adat nem merült fel, hogy pénzügyi területen szerzett speciális ismeretekkel rendelkezne. A kockázatteltérő nyilatkozat azért sem vehető figyelembe, mert a fogyasztó nyilvánvalóan nem gondolja az árfolyamkockázatot valós veszélynek, ha a pénzintézet a tájékoztatást olyan okirat adós rendelkezésre bocsátása útján teszi meg, amellyel szemben nem követelmény annak aláírása. Kifogásolta azt is, hogy nem volt lehetősége a tájékoztatás alaposabb áttanulmányozására, ezért az nem felel meg az Európai Unió Bírósága C-51/17. számú ítéletében foglalt követelményeknek. Hivatkozott a Kúria által felállított Konzultációs Testület 2019. április 10-i ülésén elfogadott emlékeztetőre, amely szerint nem elegendő, ha az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás különböző okiratokban szereplő rendelkezések összevetése útján csak kikövetkeztethető.

- [14] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Álláspontja szerint a kölcsönszerződés egyedi része és a megállapodás 1. pontja is egyértelműen tartalmazza, hogy az MCSK-0701 számú általános szerződési feltételeket a felperes megismerte, ebből következően az az 1959. évi IV. törvény 205/B.§-a alapján a kölcsönszerződés részévé vált; a felperes csupán állította, de nem bizonyította ennek ellenkezőjét. Az árfolyamkockázattal összefüggő tájékoztatás kapcsán kiemelte, hogy a felperes aláírta a kockázatteltérő nyilatkozatot, azt személyes előadásában saját aláírásának ismerte el azzal, hogy valószínűleg csak átfutotta annak tartalmát. Ezzel kapcsolatosan hivatkozott a Kúria 2/2012. (XII.10.) PK véleményére és a Kúria 6/2013. Polgári jogegységi határozatára, amely szerint az átlagos fogyasztótól elvárható az okiratok gondos áttanulmányozása.
- [15] A fellebbezés nem alapos.
- [16] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és helyes jogszabályok alkalmazásával helytálló jogi következtetésre jutott, érdemi döntésével is egyetértett a másodfokú bíróság.
- [17] A Kúria 2/2014. számú Polgári jogegységi határozatának 1. pontja szerint a deviza alapú kölcsönszerződés árfolyamkockázatra vonatkozó, az árfolyamkockázatot a fogyasztóra telepítő rendelkezései a főszolgáltatást megállapító szerződési feltételnek minősülnek, ezért tisztességtelenségük csak akkor vizsgálható és állapítható meg, ha a szerződéskötéskor azok tartalma a szerződés szövegére, valamint a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatásra is tekintettel az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára nem volt világos, nem volt érthető. Ebből a szempontból annak van jelentősége, hogy a szerződés szövege és a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatás alapján a fogyasztó képes volt-e értékelni az árfolyamváltozás rá nézve esetlegesen hátrányos gazdasági következményeit is, azt, hogy az árfolyamkockázat korlátozás nélkül kizárólag őt terheli és az árfolyam rá nézve kedvezőtlen változásának nincs felső határa. Az árfolyamváltozás mértékének, realitásának megjelölése ugyanakkor nem elvárás a fogyasztó felé teljesítendő tájékoztatással szemben.
- [18] Az Európai Unió Bírósága C-51/17. számú ítéletében kimondta, hogy a szerződési feltételek világos és érthető megfogalmazásának követelménye magában foglalja, hogy az árfolyamkockázattal kapcsolatos feltételnek nem csak alaki és nyelvtani szempontból, hanem a konkrét tartalom vonatkozásában is érthetőnek kell lennie a fogyasztó számára abban az

értelemben, hogy az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó ne csupán azt legyen képes felismerni, hogy a nemzeti fizetőeszköz a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti devizához képest leértékelődhet, hanem értékelni kell tudnia egy ilyen feltételnek a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt, esetlegesen jelentős gazdasági következményeit is. A kölcsönfelvevőnek világos tájékoztatást kell kapnia egyrészt arról, hogy a deviza alapú kölcsönszerződés aláírásával bizonyos mértékű árfolyamkockázatot vállal, amely gazdaságilag nehezen viselhetővé válhat, amennyiben az a pénznem, amelyben jövedelmét kapja, leértékelődik azon devizához képest, amelyben a kölcsönt nyújtották, másrészt fel kell hívni a banknak a figyelmet az átváltási árfolyam lehetséges változásaira és a devizában felvett kölcsönrel összefüggő kockázatokra, végül pedig a fogyasztó számára tényleges lehetőséget kell biztosítani az összes szerződési feltétel megismerésére.

[19] A szerződő felek között fennálló információs egyensúlytalansági helyzetre tekintettel az 1996. évi CXII. törvény 203.§-a az 1959. évi IV. törvény 205.§ (3) bekezdésében foglaltakat meghaladó tájékoztatási kötelezettséget írt elő a pénzügyi intézmény számára a deviza alapú kölcsönszerződésből a fogyasztóra háruló kockázatot illetően. Az 1996. évi CXII. törvény 203.§ (1) bekezdése kimondta, hogy a pénzügyi intézmény egyértelműen és közérthetően köteles ügyfeleit, illetve jövőbeni ügyfeleit a pénzügyi intézmény által nyújtott szolgáltatások igénybevételének feltételeiről, valamint e feltételek módosulásáról tájékoztatni. Ugyanezen jogszabályhely (4) bekezdése szerint olyan lakossági ügyféllel kötött szerződés esetén, amely devizahitel nyújtására irányul, illetőleg ingatlanra kötött vételi jogot tartalmaz, a pénzügyi intézménynek fel kell tárnia a szerződéses ügyletben az ügyfelet érintő kockázatot, amelynek tudomásulvételét az ügyfél aláírásával igazolja. Az (5) bekezdés a) pontja értelmében a kockázattartó nyilatkozatnak tartalmaznia kell a devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén az árfolyamkockázat ismertetését, valamint annak hatását a törlesztőrészletre.

[20] Az elsőfokú bírósághoz hasonlóan a másodfokú bíróság is hangsúlyozza, hogy a perbeli esetben külön kockázattartó nyilatkozat készült, amelyet a felperes aláírásával látott el (Szekszárdi Törvényszék 17.P.20.498/2016/6/A/12.). A kockázattartó nyilatkozat áttekinthető szerkezetben, érthető tartalommal foglalta össze a fogyasztó számára lényeges információkat, az alaki szempontú érthetőség elvárása tehát megvalósult. Figyelemfelhívó jelleggel, megszövegezett formában tartalmazta a devizakölcsönök sajátosságaira vonatkozó tájékoztatást, meghatározta a deviza alapú kölcsön fogalmát. Eszerint a pénzügyi intézmény forintban folyósítja és az ügyfél havi fizetési kötelezettsége is forintban keletkezik. Miután a szolgáltatások devizafinanszírozáson alapulnak, a forint alapú konstrukciókhoz képest rendelkeznek olyan sajátosságokkal, amelyek a forinthitelekhez képest további költségeket és kockázatokat jelentenek. E kockázatokat külön pontokba szedve a „Vételi és eladási árfolyam különbözete”, valamint „A törlesztőrészlet mértékének változása” címszavak alatt részletes tájékoztatást nyújtott az egyes kockázatokra vonatkozóan. Kitért arra, hogy a törlesztőrészlet változása a kamat- és árfolyamváltozás irányától függően kedvezően és kedvezőtlenül is érintheti az ügyfelet, és a deviza alapú kölcsönszerződésnél a kamat- és árfolyamváltozások hatásaként a havi törlesztőrészletek a forinthiteleknél gyakrabban és nagyobb mértékben változhatnak. Elmagyarázta, hogy a forint gyengülése, illetve erősödése hogyan hat a törlesztőrészletekre. A kamatváltozás lehetőségére is utalt, amikor meghatározta a Referencia Deviza Kamat fogalmát és kitért arra, hogy annak változása függvényében az adós törlesztőrészletei növekedhetnek, illetve csökkenhetnek, továbbá tájékoztatást nyújtott arról is, hogy a referenciakamat részét képező kamatfelár is változhat.

[21] A kockázattartó nyilatkozatot a felperes a szerződéskötés során aláírta, így nyilvánvalóan alaptalan az a hivatkozása, hogy az abban foglaltak azért nem bírnak jelentőséggel, mert az aláírás nem volt követelmény. Azt a hivatkozást ugyancsak figyelmen kívül hagyta a másodfokú bíróság, hogy a felperes csak felületesen olvasta el a nyilatkozat szövegét

(Szekszárdi Törvényszék P.20.714/2018/9. számú jegyzőkönyv), mert az 1959. évi IV. törvény 4.§ (4) bekezdéséből következően gondatlan magatartásának következményeit nem háríthatja át az alperesre.

- [22] A felperes személyes előadása és tanú 1 tanú vallomása (Szekszárdi Törvényszék P.20.714/2018/12. számú jegyzőkönyv) egyező volt abban a kérdésben, hogy a x.-i lakos felperes és a y.-i székhelyű autókereskedés a szerződés főbb pontjait e-mail útján egyeztetve egymással a szerződés megkötését megelőzően. A tanú – bár mintegy tíz év elteltével konkrétan a felperes szerződésére, a szerződéskötés összes körülményére nem emlékezett – általánosságban a szerződéskötés menetével összefüggésben elmondta, hogy a bank 2009. évben már szigorította a feltételeit, és hosszabb időt vett igénybe a kölcsönszerződés megkötése. Arra vonatkozóan nem tudott nyilatkozni, hogy a kockázatokról szóban milyen tartalmú tájékoztatást adott, de a peradatok alapján olyan konkrét, egyértelmű információ átadás ténye megállapítható nem volt, amely alkalmas lehetett volna az írásba foglalt nyilatkozat tartalmának lerontására, és amelynek alapján a felperes megalapozottan juthatott volna arra a következtetésre, hogy az árfolyamkockázat nem reális, nem valós vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli. Olyan körülmény ugyancsak nem merül fel a perben, amely szerint az alperesnek felróható okból a felperesnek nem volt elegendő ideje a kockázatfeltáró nyilatkozat alapos áttanulmányozására, szerződési akaratának megfontolt kialakítására.
- [23] A kockázatfeltáró nyilatkozat tartalmát lényegében megerősítette, illetve az ott írtakat részletezte az egyedi kölcsönszerződés, illetve az általános szerződési feltételek, kiemelve a fix törlesztésű kölcsönszerződésre vonatkozó szabályokat, meghatározva a deviza alapú kölcsön esetén felmerülő törlesztőrészlet-változás feltételeit, és megadva az arra vonatkozó képletet. A kockázatfeltáró nyilatkozat önmagában is elegendő és megfelelő tájékoztatást tartalmazott, a perbeli esetben tehát nincs szó arról, hogy az árfolyamkockázat mibenlétét, annak gazdasági következményeit a felperes csak következtetés útján állapíthatta volna meg.
- [24] Helyes az elsőfokú bíróságnak az a következtetése is, hogy az általános szerződési feltételek az egyedi kölcsönszerződés részévé váltak. Ennek teljesüléséhez az 1959. évi IV. törvény 205/B.§ (1) bekezdése szerint az szükséges, hogy alkalmazója lehetővé tegye a másik fél számára tartalmának megismerését, továbbá a másik fél azt akár kifejezett, akár ráutaló magatartással elfogadja. A perbeli esetben a felperes a kölcsönszerződésbe foglaltan írásban ismerte el, hogy az általános szerződési feltételek tartalmát megismerte, annak pedig az idézett jogszabályi rendelkezésre tekintettel nem volt jelentősége, hogy azt ténylegesen átvette-e. Tanú 1 gépjármű-értékesítő arra ugyan már nem emlékezett, hogy a perbeli esetben az általános szerződési feltételek, illetőleg az üzletszabályzat átadásra kerültek-e, de vallomása szerint azok a kereskedésben ki voltak helyezve, megismerésüknek akadálya nem volt. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az általános szerződési feltételek árfolyamkockázati tájékoztatás szempontjából lényeges rendelkezéseit (7/A. pont) az egyedi kölcsönszerződés is tartalmazta.
- [25] A felperes az Nyrt. számlavezető munkatársaként saját előadása szerint is rendelkezett ismeretekkel a deviza alapú hitelezés kockázatáról. Mindennek azonban meghatározó jelentősége nem volt, miután a kockázatfeltáró nyilatkozat alapján az átlagos, tehát banki ismeretekkel nem rendelkező fogyasztó számára is felismerhető volt a devizahitelezés kockázata, annak gazdasági következményei.
- [26] A fent kifejtettekre figyelemmel a kockázatfeltáró nyilatkozat tartalma alapján – amelyet a felek által megkötött kölcsönszerződés kikötései megerősítettek – a felperes az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó mércéjén keresztül nem csak azt vehette számításba, hogy a perbeli kölcsönszerződéshez kapcsolódik árfolyamkockázat, de fel kellett, hogy ismerje annak lényegét, mibenlétét, a fizetési kötelezettségére gyakorolt hatását, továbbá azt, hogy a kockázatviselésnek nincs felső határa,

az korlátlan. Az árfolyamkockázat viselésére vonatkozóan tehát az alperes által adott tájékoztatás a világos, érthető és átlátható megfogalmazás követelményének megfelelt, ebből következően nem volt megállapítható a keresettel támadott főszolgáltatást megállapító szerződéses kikötés tisztességtelensége.

- [27] Maradéktalanul egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak a felperes által felhozott egyéb érvénytelenségi hivatkozásaival kapcsolatosan elfoglalt jogi álláspontjával is. A kölcsönszerződés tartalmazza annak a tárgyát, illetve a teljes hiteldíj mutató százalékos mértékét is, a szerződés Hpt. 213.§ (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti érvénytelensége az elsőfokú bíróság által részletesen kifejtett indokokra tekintettel nem volt megállapítható.
- [28] Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét helybenhagyta a 1952. évi III. törvény 253.§ (2) bekezdése alapján.
- [29] A felperes fellebbezése eredménytelen volt, ezért köteles megfizetni az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségét, amelyet a másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján határozott meg. A felperes teljes személyes költségmentességben részesült, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13.§ (1) bekezdése és 14.§-a alapján az állam viseli.
- [30] A másodfokú bíróság a fellebbezést a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet (Veir.) 29.§ (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el, mivel a felek az 5. sorszámú tájékoztató végzés átvételétől számított tizenöt napon belül a Veir. 21.§ (3) – (4) bekezdése szerinti eljárás iránti közös kérelmet nem nyújtottak be.

Pécs, 2020. április 30.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Dr. Vogyicska Petra s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró